

længere frem i Forhandlingerne i den Periode, foreslog han dette Beløb, noget over 5 Mill. Kr., nedsat til 500 000 Kr. Det er den samme Praksis; den højtærede Minister nu er inde paa, og som er et fuldkomment Brud paa al tidligere Praksis i dette høje Ting, og som kun indeholder et Forsøg paa at faa Finansloven til at se anderledes ud, end den bør se ud. Den højtærede Minister har selv ved de to første Forslag, han har fremsat, vist, hvorledes man bør handle i Overensstemmelse med den indtil da gældende Praksis her i Landet.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Det, som det ærede Medlem Hr. Rode fremførte, var ikke noget Bevis — ikke noget som helst Bevis. Forholdet ligger jo saaledes, at da vi kom til 1922—23, viste det sig, at der var saa store bevilgede, men ikke forbrugte Beløb i Behold, at det var meningsløst at opretholde den nye Bevilling paa godt 5 Mill. Kr., og derfor foreslog jeg den selvfølgelig nedsat. Jeg gad dog vide, om det ærede Medlem Hr. Rode vil paastaa, at det ikke er gammel Praksis i dette høje Ting, at naar tidligere bevilgede Beløb ikke er forbrugt, man saa ikke søger dem genbevilget, naar de nu skal bruges. Jeg forstaar slet ikke, at det ærede Medlem Hr. Rode kan fremsætte en saadan Paastand. Det er netop den eneste Maade, hvorpaa man kan naa til at komme nedad med Forbruget til Nybevillinger og Nyanlæg, at man efterhaanden naar til at faa forbrugt tidligere bevilgede, men endnu ikke forbrugte Beløb, fordi saa faar man ved Nybevillingerne paa Finansloven Herredømme over, hvor store Arbejder der skal udføres. Anden Vej gives der ikke, og det er den Vej, som vi altid er gaaet, og som jeg hele Tiden har fulgt i det Forhold, som jeg har med at gøre; det er paa den Maade, med Hensyn til Bevillinger og Genbevillinger paa Tillægsbevillingslovsforslaget, vi stadig har stillet os for Statsbanernes Vedkommende, ikke blot i min Tid, men ogsaa tidligere.

Rode: At man, naar der oprindeligt har været en Plan, som omfatter en længere Række Aar, betegner det, der opføres paa Tillægsbevillingsloven, som Genbevilling, har jeg fuldkommen erkendt Rigtigheden af. Derom er der ikke fjerneste Tvivl. Men hvad jeg paaviste før, var, at paa de to første Budgetter, som den nuværende højtærede Minister for offentlige

Arbejder bidrog til, foreslog han store Beløb, som antagelig vilde komme til Anvendelse i Aarets Løb, og han fortsatte selv dermed for Aaret 1923—24. Men da han kom længere hen i Samlingen, og der kom en Parole om at tilvejebringe en kunstig Balance, forandrede han den Praksis, der altid havde været gældende paa dette Omraade.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg kan ganske spare det ærede Medlem Hr. Rode for at komme ind paa hans sidste Bemærkning, thi det, han nu fremsatte, var kun en Gentagelse. Men jeg glemte før at besvare en Ting, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, og derfor har jeg bedt om Ordet. Det var, saa vidt jeg husker, med Hensyn til Horsens Statsbanestation, at det ærede Medlem sagde, at der paa det sidste Aars Tillægsbevillingslovsforslag var fremsat Forslag om 400 000 Kr., og at jeg saa kom og stillede et Ændringsforslag om Minus 400 000 Kr., saaledes at de 400 000 Kr. bortfaldt. Ja, selvfølgelig! Det gjorde jeg. Naar man bliver klar over i Administrationen, at de 400 000 Kr., man havde stillet Forslag om paa Tillægsbevillingslovsforslaget, alligevel ikke vilde blive forbrugt, maatte man for at naa til Overensstemmelse mellem Bevilling og Regnskab søge dem strøget gennem et Ændringsforslag. Det er noget ganske selvfølgeligt og lige til. Jeg har gjort Rede for, hvor store ikke forbrugte Beløb der er til Stede til Horsens Statsbanestation af tidligere Bevillinger, og jeg har sagt, at vi agter paa Tillægsbevillingslovsforslaget at søge en Del af dem bevilget igen. Saa vil der være til Raadighed til det kommende Finansaar 1 Mill. Kr. af tidligere bevilgede, ikke forbrugte Beløb, som maa søges genbevilget paa Tillægsbevillingsloven for 1924—25. Det er saa lige ud og saa selvfølgeligt, at jeg slet ikke forstaar, at det ærede Medlem vil forsøge at rejse nogen Diskussion paa det Spørgsmaal, og det er i saa god Overensstemmelse med tidligere Praksis i dette Ting, at man ikke vil kunne paavise nogen Art af Uoverensstemmelse i saa Henseende.

Rode: Vil den højtærede Minister nævne et eneste Eksempel paa et Forhold, hvor man, vidende, at man vil bruge mere, end der er foreslaaet paa Finansloven, er gaaet til at nedsætte Finanslovsforslagets Beløb? Kan Ministeren nævne et eneste Eksempel herpaa fra tidligere Tid?